

Laks. Jeg tror, at vi derigennem have tabt en stor national Indtægt, og jeg ser ikke nogen Grund til, at denne Indtægtskilde ikke skulde kunne bringes op igen, men den kan ganske sikkert ikke bringes op igen gennem Bestemmelser som dem, der ere gældende for de andre almindelige Vandløb. Der maa ganske andre radikale Forholdsregler til for at bringe Gudenaen op til den Produktion af det Kvantum Laks, som den ydede i sin Tid. Efter mine Begreber kan det kun ske gennem det radikaleste Middel af alle, nemlig fuldstændig Ekspropriation fra Statens Side af al Fiskeriet i Gudenaen, og en alvorlig og dygtig Kontrol fra Statens Side for at bringe Fiskeriet op igen. At dette ikke kan komme ind paa dette Lovforslag, ser jeg klart og tydeligt, men jeg haaber, at det en Gang med Tiden maa kunne faa sit Udtryk i en særlig Lov om Gudenaalaksefiskeriet.

Stilling: Idet jeg slutter mig til den ærede sidste Taler, skal jeg bemærke, at en af de største Farer, som der er for, at Fiskeriet i Gudenaen helt skal uddø, er det Rovfiskeri, som finder Sted i en Grad, som man ikke kan tænke sig. Forholdene ere i det hele taget uheldige, og det er ogsaa anerkendt gentagne Gange, da Regeringen har nedsat Kommissioner til Undersøgelse af dem, og ved alle de Klager, som ere indsendte baade til Regering og Rigsdag. Jeg maa altsaa slutte mig til den ærede sidste Talers Ønske, at der snart maatte blive indbragt et Lovforslag, sigtende til at forandre disse uheldige Forhold for Gudenaas Vedkommende.

Landbrugsministeren (Hage): Dette Lovforslag blev ved dets Oversendelse fra Folketinget i Fjor modtaget med stor Velvilje af dette Ting, og de i Dag faldne Udtalelser tyde ogsaa paa, at den samme Velvilje lige over for Lovforslaget er bleven vedligeholdt. Der er heller ingen Uenighed om, at det er heldigt, at samtlige Bestemmelser vedrørende Ferskvandsfiskeriet faa deres Plads i en selvstændig Lov i Stedet for som nu at være et Appendiks til Loven om Saltvandsfiskeriet af 5te April 1888. At Lovforslaget blev modtaget med stor Velvilje her i Foraaret, finder jeg ret naturligt efter de Auspicer, hvorunder det var kommet her op til det høje Ting. Man maa jo erindre, at det af Regeringen i det andet Ting forelagte Lovforslag, var Resultatet af en sagkyndig Kommissions Arbejde, som med stor Dyg-

tighed havde udarbejdet et Forslag om Fiskeriet i de ferske Vande, og man maa yderligere erindre, at de ikke overordentlig væsentlige Forandringer, som bleve foretagne i det andet Ting, foretoges af hele Udvalget, og vedtoges enstemmig i Salen. Alt dette tyder jo paa, at der om dette Lovforslag ikke er synderlig uoverensstemmende Meninger, og de Udtalelser, som faldt her i Fjor, være ogsaa som bekendt meget velvillige og fordrede ikke væsentlige Forandringer. Jeg skal derfor, uden at komme ind paa Detaillerne, udtale om Forslaget fra mit Standpunkt, at jeg i det store og hele kan modtage Forslaget, saaledes som det er vedtaget i det andet Ting i Fjor med de enkelte der vedtagne Ændringer, men jeg skal selvfølgelig med Glæde være rede til at forhandle med dette høje Ting om de Ændringer, som det maatte ønske at foretage i Forslaget. Det forekommer mig ogsaa, naar man ser paa Forslaget, at de nye Bestemmelser, som ere komne ind, og hvorved Forslaget skiller sig fra Loven af 5te April 1888, ere ret heldige. Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa Detailler i saa Henseende men skal kun erindre om den ret indgribende Forandring, der er foretaget i § 2 med Hensyn til Oplukningspligten, som efter Loven af 5te April 1888 maaske var noget for vidtgaende. Her giver man særlige Regler med Hensyn til de industrielle Anlæg, for saa vidt de ere enten i eller uden Forbindelse med Fiskerianlæg. Jeg finder, at disse Regler, der ere meget væsentlige for hele Ferskvandsfiskeriet, og hvorpaa man kan sige, at Ferskvandsfiskeriet i det væsentligste kommer til at hvile, gennemgaaende ere heldige, og jeg kan acceptere dem. — Ligeledes har jeg heller ingen Bemærkninger at gøre til de Bestemmelser, der ere indførte med Hensyn til Fredningstiden og med Hensyn til Maalebestemmelserne. — Skulde jeg anføre et Punkt, hvor jeg nærer nogen Tvivl, saa er det et Punkt, som blev fremdraget i Fjor af det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen), nemlig § 5, hvori der nu staar, at fra Landbrug, Vadske-rier, Fabrikker og lignende Anlæg er det forbudt at udkaste eller udlede Stoffer af saadan Beskaffenhed og i saadan Mængde, at Fiskeriet derved kan tilintetgøres. I Loven af 5te April 1888 staar der: for saa vidt saadant ikke hidtil har fundet Sted. Jeg tror, at man her i § 5 er gaaet noget for vidt. Der kan jo være Tilfælde, hvor Fabrikvirksomheden spiller en ganske overvejende Rolle, og Fiskeriet i det lille